

Vallekilde, d. 6te April 1923

Kære Sanne!

Nu lider det mod Din fødselsdag, og så sender jeg Dig en hilsen med Povl Hansens ”Ved kirkedøren”, en Vallekilde hilsen. Jeg har ikke haft det så godt i den sidste tid, og endnu er jeg ikke rask, og det ser ud til, at det vil vare noget endnu. Jeg fik et lille sår på benet, som jeg ikke regnede for noget, sådanne små sår plejer at læges af sig selv, men der gik betændelse i det, og lægen måtte se på det, han sagde, jeg måtte ligge i sengen for at få det lægt, og jeg lå så i 3 uger; nu har jeg fået lov at komme op, men jeg må slet ikke gå, og såret er ikke lægt, og af og til har jeg smerter i det endnu. Der er ikke andet at gøre end at bevæbne sig med tålmodighed.

Jeg havde et lille besøg af Elinborg i påsken, hun plejer altid at være hos sin moder i højtiden, og på vejen kom hun så lidt ind og så til mig. Hun kom Skærtorsdag eftermiddag og rejste igen Langfredag eftermiddag. Jeg har, så vidt jeg husker, fortalt Dig om den store forandring, der forestår i Vallekilde, det er lidt underligt at tænke på for os gamle, men anderledes kan det ikke være, tiden fører det med sig, og den kan vi ikke skrue tilbage. Ny præst skal vi også have, da vores præst blev valgt til Roskilde bisp. Der er tale om en ung præst fra Åle i Jylland, han har endnu ikke sagt bestemt ja, han kommer her i næste uge for at gøre sig lidt kendt med forholdene her, og om han synes, han kan finde sig til rette i Vallekilde. Jeg fik brev fra Kristian, han skrev, at I havde dejligt vejr i Marts, [her] har det været så ustadigt, Skærtorsdag og Langfredag var der det yndigste vejr, men påskelørdag slog det om, og siden har det været bidende kold; solen skinne nok om dagen, men om natten fryser der flere grader, det er ikke heldigt for forårsarbejdet. Nu skal I til at tænke på sommerskolen, hvor mange mon I har til sommer? Der er indmeldt 1 hertil fra Færøerne, men jeg ved ikke, hvad hun hedder eller hvem hun er. Der er nok indskreven 80 hertil, men der kan jo nok komme nogen endnu. Nu bliver så Else færdig med sin skolegang og så sagde Jákup, at han vilde tage fat, når de bare har helsen og lyst og anlæg, så skal det nok gå godt for dem. Hils dem alle fra gamle Bette faster.

Jeg ønsker lykke og held til sommerskolen. Kærlig hilsen til Dig og Din mand og Gud i vold!
Bette faster

Vallekilde, d. 19de April 1923

Kære Sanne!

Jeg tænker, Du har fået min fødselsdagshilsen, men da jeg nu hørt, at der går skib til Færøerne i overmorgen, og det i dag er Din fødselsdag, så synes jeg, Du skal have en hilsen med. Tak for brevet, det var længe siden, jeg havde hørt fra Dig, og jeg er altid glad for at høre, at I har det godt, og at I lever for Eders gærning og den lykkes, og der er velsignelse ved den. Nu går det fremad med mit ben, men såret er endnu ikke lægt, og jeg kan ikke godt yåle at gå. Det var vist min egen skyld, at det blev så slemt, jeg havde fået et lille sår ved ankelen, som jeg ikke regnede for noget, jeg troede det skulde komme sig af sig selv, men så hang strømpen i, og der gik betændelse i det, og det er bleven en langvarig historie, og det kan være, at der vil gå en tid, inden det læges.

Du ved jo, at her nu forestår en stor omvæltning; endnu er der ikke afgjort noget om, hvem vi får til præst; der er en ung præst i Jylland, menigheden forhandler med, han har været her i Vallekilde for at gøre sig kendt med forholdene, og nu ventes der på hans endelige svar. Han har et godt lov af alle, der kender ham, pastor Koch i Ubberup har givet ham en varm anbefaling.

Hvem mon der har bragt den historie op til Færøerne, at Ulf Grosen skal giftes med Rigmor T.

Hansens datter; det var jo rart, om det blev sådan, men det blev nu ikke sådan, Ulf Gros er forlovet med en pige, der ikke er kendt her, hvornår de skal giftes, ved jeg ikke, men det vil naturligvis ikke vare længe, inden det sker. Jeg tænker, det bliver underligt for mig, hvis jeg skal leve en tid endnu, men ”i vel og ve, Guds vilje ske”. På Søndag er det altså Maries sølvbryllupsdag, jeg har for længe siden skrevet til hende, for at hun skulde få brevet i rette tid; jeg har [ikke] hørt fra dem, siden jeg fik mine julebreve, nu venter jeg at høre, når sølvbrylluppet er overstået. Jeg fik brev fra Hans 11 April fra Antwerpen, han havde lige fået brev fra sin moder, hun havde det godt og var glad ved at have fået sit eget lille hus at bo i, og de havde det godt allesammen.

Det er trist med Rasmus Rasmussens lille pige, mon hun kan gå en sådan operation igennem, når hun er så svag, og mon hun så ikke helst skulde på hjemmet for vanføre, der forstår de sig nok bedst på den slags ting. Hils Din Sigrid og sig hende tak for brevet, jeg skal nok skrive en gang til hende. Hils Din søster Marie, det er længe siden, jeg hørte fra hende, jeg havde tænkt på at skrive lidt til hende, men denne gang nåede jeg det ikke.

Lev nu vel Du og alle Dine, Gud i vold.

Mange kærlige hilsener fra gamle

Bettefaster

Vallekilde, d. 11te Juni 1923

Kære Sanne!

Tak for brevet og det kønne billede, det blev jeg rigtig glad ved, det er en dejlig flok, Du har, og den får Du nok glæde af. Jeg går og længes efter brev fra Marie, endnu har jeg ikke fået noget siden sølvbrylluppet, jeg siger til mig selv, i dag kommer det nok, men hidtil er jeg bleven skuffet. Fra Sanne har jeg fået brev, og det var skrevet efter sølvbrylluppet, så tænker jeg også, Maries snart kommer; der havde været en god fest, skrev Sanne, og de havde fået mange gaver fra venner, Jeres telegram havde de også fået og ligeledes telegram fra Hans. Jeg håber også, de fik mit brev, men det sker jo så tit, at et brev bliver borte på den lange vej. Kirstine nede fra Kalifornien kom ikke, hendes mand var syg, og det gjorde jo et skår i glæden; han var dog bedre, da Sanne skrev brevet. Fra Hans hører jeg stadig, han er et trofast menneske.

Nu har vi fået vores ny præstefolk, jeg tror, de vil passe godt i Vallekilde, de gør indtryk af at være jævne og ligefremme; præsten er en gårdmandssøn fra Vestjylland, og jeg tror, han er en god solid vestjyde, dem bliver en ikke skuffet af. Han blev indsat forrige Søndag af vores forrige præst, nuværende biskop i Roskilde, og det var højtideligt og smukt, kirken var pyntet med bøgeløv og blomster, og fyldt med mennesker til sidste plads, og sangen lød dejlig. Biskoppen talte ført rigtig godt, og så prædikede præsten så jævnt og stilfærdigt, han råbte ikke højt eller slog i prædikestolen, som nogle har for skik, jeg tænker, han vil rigtig være en præst for mig. han vil også deltage i skolearbejdet, og det vil blive til gavn for skolen. Det er ikke mange elever I har, kære Sanne, jeg vil dog håbe, I kan holde det gående, men det kan umuligt gå uden underskud, der bliver ikke noget til overs for Jer selv, I får ikke noget for Jeres arbejde; jeg håber, det bliver bedre til vinter. Hvordan gik det Rasmus Rasmussen med sin lille pige, fik hun nogen hjælp? Det er vist en meget vanskelig operation, og når hun var så svag kunde hun måske ikke gå den igennem.

Nu skal så Else tage sin eksamen, det er nok i disse dag, det går for sig, jeg ønsker det må gå hende godt, og så er det snart hendes fødselsdag; hun får ikke min fødselsdagshilsen førend efter d.17de, skibet går ikke til Færøerne før d.15de. Så skal Jákup til at begynde, det vil nok gå ham godt, den gode dreng, jeg holdt på meget af ham, hils ham fra mig og ønsk ham god lykke til arbejdet. Jeg har hørt, at Mads er i København, det er vel kun en lille ferierejse, jeg får ham ikke at se, han kender mig så lidt, vi har ikke set hinanden ret meget, og Vallekilde ligge lidt afsides og har ingen interesse for ham. Det var så morsomt i fjor, når Jákup kom sine små rejser hertil. Ikke er mit ben kommen sig endnu, såret vil ikke læges, og det bliver ved med at gøre ondt, nu er jeg snat ked af det, det blev en langvarig historie; jeg går dog lidt omkring med stok, men jeg kan nok mærke, at jeg helst må holde mig i ro. Hils nu alle børnene, Gud give I må have det godt!

Kærlig hilsen til Dig og Simon fra
gamle Bettefaster

Det lille album vil Du nok give Else.

Vallekilde, d. 4de Septbr. 1923.

Kære Sanne!

Tak for Dit kære brev, jeg blev glad for, at Du skrev til mig. Nu har jeg fået brev fra Marie, og jeg skal hilse Jer alle så mange gange og takke for telegrammet, de blev så glade ved, at I mindedes dem oppe i det høje Nord. Marie vil skrive en gang og takke Jer, nu bad hun mig hilse, og I måtte endelig ikke tro andet, end at d var glade. De havde også en dejlig dag; den danske menig hed tilbød at holde fest for dem i deres forsamlingshus, men de vilde helst have det hjemme hos dem selv. Først var de i kirke, børnene skyndte sig hjem, og de havde så dækket bord og pyntet så nydeligt med blomster og danske og amerikanske flag, deres nærmeste venner spiste så til middag hos dem, 49 personer, og så havde de åbent hus hele dagen, hele den danske koloni kom i løbet af dagen. De fik mange dejlige gaver, af børnene fik de sølv kaffestel, og masser af sølvtøj fra vennerne. Maries mand gav hende et dejligt spisestel. Det var kun så trist, at Kirstines mand blev syg, så hun ikke kunde komme. Da hendes mand var ved at komme sig kørte Maries mand i automobil derned, og han havde så Kirstine og hendes småpiger hjem med, og de var så hjemme i tre uger. Da de skulde rejse, sagde søde lille Ellen Marie, bedstemor Du må ikke græde, mig komme snart igen, men Marie ved godt, at det er ikke så let at rejse den lange vej. Nu tror jeg nok, jeg har fortalt Dig det vigtigste, så vil Du nok fortælle de andre. Jeg tænker nok, I har hørt det sidste fra Vallekilde, telegrafan bringer jo bud derop. Benneke er så rejst fra os, han har været skrøbelig hele sommeren, men han var jo af dem, der ikke vilde give sig. Han holdt ud ”8 dage på højskole”, holdt sine foredrag og var på kontoret, så gik han hjem den sidste aften og gik i seng, det blev hans dødsleje. Han døde Søndag aften 26 August og blev begravet 1 Septbr., Din faders og Jákups fødselsdag. Han skulde nu ikke længer arbejdet ved skolen, det var måske godt, han fik lov at rejse, nu han gærning på skolen var sluttet, han har været en tro tjener. Jeg vil savne ham, han var altid hjælpsom og har været en trofast ven. Det er dagen før efterårsmødet, der skal være fest for Sigrid og Povl Hansen og gaven skal overrækkes dem, der har også været tale om en gave til Benneke, nu kan de tænke på hans kone i stedet for, en pengegave vil være velkommen hos hende.

Du kendte nok ikke noget til Din fætter Harald, Du har vel aldrig set ham, han kone har lidt så forfærdelig af kræft, nu fik jeg brev fra Kristians datter Gudrun, at hun var død, hun kendte ingen de sidste dage, hun levede, dt er godt, hun er udfriet og ikke skal lide længere. Du har fået en god sum penge ind deroppe, der kommer måske ikke så lidt. I dag er anden gammel ven blevet begravet, kendte Du Peder Madsen i Egedal? Han var rask, den gang Du var her, nu var han bleven affældig. Han har også været mig en trofast ven.

Lev nu vel, kære Sanne! Gud i vold!

Kærlig hilsen til Jer alle!

Din gamle Bette faster

Vallekilde, d. 29de Nvbr. 1923.

Kære Sanne!

En lille julehilsen skal jeg have med, Hilmar Hentze siger, at "Sleipner" bliver juleskib, og den går allerede 2 Decbr..

Jeg har nylig fået brev fra Sigrid, Du må hilse hende fra mig og sige tak for brevet, denne gang kan jeg ikke få skrevet. Hun skrev, at pigen skulde rejse, så får Du mere at strides med, pigebørnene, der går i skole kan ikke hjælpe ret meget. Til jul rejser vel lærlingerne, og så bliver I kun Jer selv, mon Else kan nå at komme hjem til jul, det er en besværlig rejse fra Kvannesund. Nu er skolen godt i gang med dn ny forstander, og det lader til, at han forstår, at tale til eleverne, og det gør også de andre lærere, så det ser ud til, at fremtiden tegner sig lys for det unge par.

Du må ikke blive ked af, at brevet kun bliver kort denne gang, i juleferien skal jeg se, om jeg kan skrive ordentlige breve til Jer alle. Jeg har nylig fået brev fra Hans fra New York, han farer jo omkring på verdenshavene og har ikke noget blivende sted, han havde det som sædvanlig, jeg er altid glad ved at høre fra ham. Han havde nylig fået brev fra sin moder, de havde det godt i Junctions City, han moder havde det nogenlunde, hun er meget plaget med gigt, noget skal jo vi gamle lide mens støvhytten nedbrydes, det sker på forskellig måde for os. Jeg har i dag fået brev fra Anna faster, hun har så tit sine slemme anfald, men når hun så er bedre skriver hunlidt til mig, for at jeg ikke skal glemme at skrive til hende, det må jeg gærne hver uge. Aageir har nylig været hos hende, det er jo en stor glæde for hende. Han rejser jo frit som jernbanemand.

Kære Sanne, hils nu alle, Din mand og børnene fra mig, hils Else når I skriver til hende.

Mange kærlige hilsener til Dig, kære Sanne! Gud i vold!

Din gamle Bettefaster